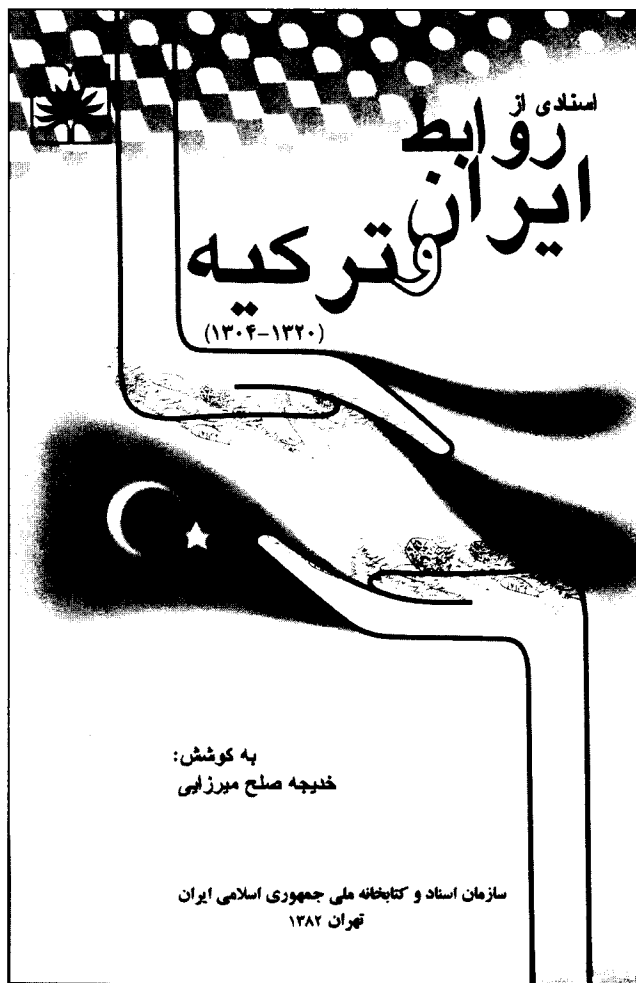
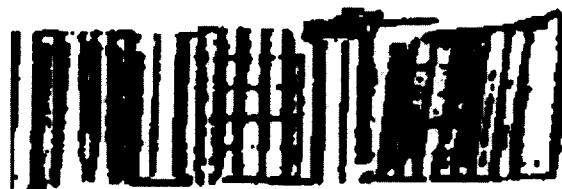

معرفی کتاب

اسنادی از روابط ایران و ترکیه (۱۳۲۰-۱۳۰۴)

به کوشش: خدیجه صلح میرزایی

تهران: سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران، ۱۳۸۲

مقدمه: سی و دو ۲۸۹+ ص

قیمت: ۲۰۰۰۰ ریال

عنوان به انگلیسی

Some Records on Iran and Turkey Belations (۱۹۴۱-۱۹۲۸)

شابک ۹-۶۷-۶۱۸۹-۹۶۴

به کوشش:
خدیجه صلح میرزایی

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران
تهران ۱۳۸۲

کتاب اسنادی از روابط ایران و ترکیه که گوشه‌هایی از روابط دوستانه ایران و ترکیه را نشان می‌دهد در چهار بخش تدوین شده است که عبارتند از: روابط سیاسی، روابط اقتصادی، افراد و روابط فرهنگی، در این میان بیشترین اسناد در بخش اقتصادی آمده است که این همه نشان از مبادلات فراوان اقتصادی میان دو کشور دارد.

شناخت چگونگی روابط ایران با کشورهای هم جوار آن، پس از جنگ جهانی اول از اهمیتی خاص برخوردار است. پیروزی انقلاب بلشویکی روسیه در اکتبر ۱۹۱۷، و خطر نفوذ آن به مرزهای مجاور و لزوم ایجاد سدی محکم و مطمئن در مرزهای جنوبی اتحاد شوروی برای جلوگیری از نفوذ روزافزون کمونیسم در میان ملل آسیا، روابط ایران و ترکیه را که هر دو از متحدان بلوک غرب بودند مهم تر ساخت. با ظهور مصطفی کمال پاشا (آتاتورک) در امپراتوری از هم پاشیده عثمانی و تأسیس دولت جدید ترکیه از یک سو و برافتادن قاجاران و به قدرت رسیدن رضاشاه در ایران و تحکیم پایه‌های اقتدار وی در سراسر کشور از سوی دیگر، سبب شد تا دوره نوینی در روابط میان دو کشور بود. مسافرت رضاشاه به ترکیه و اصلاحات انجام شده در ایران و ترکیه که هر دو از اساس رو به غرب داشتند روابط دو کشور را بیش از پیش استوار و محکم کرد. به خصوص آن که آتاتورک و رضاشاه هر دو از کمونیسم متنفر بودند و از اشاعه آن بیمناک.

نام کتاب: «اسنادی از روابط ایران و فرانسه»

به کوشش حسین احمد،

ناشر: سازمان اسناد و کتابخانه ملی ایران، ۱۳۸۲،

بهاء ۲۰۰۰ تومان،

۱۰۰۰ نسخه.

دارای فهرست مندرجات، مقدمه، پیشگفتار.

نخستین سند کتاب، سندی است مربوط به بعد از صدور فرمان مشروطیت و آخرین آن مربوط به روزهای پایانی حاکمیت قاجاریان در ایران. کتاب به شیوه موضوعی و فصل‌های متعددی تقسیم و در هر فصل نیز اسناد بر حسب تاریخ تنظیم گشته است.

مجموعاً ۳۷۵ شماره سند در شش فصل در خصوص روابط ایران و فرانسه - پس از مشروطه تا پایان قاجار - می‌باشد که بر حسب سنوات تاریخی بازخوانی شده است.

فصل اول تا پنجم مشتمل بر ۱۹۷ شماره سند می‌باشد و موضوعات متنوع تاریخی را در برمی‌گیرد. از نخستین مستشاران فرانسوی در ایران که اولین آن مسیو بیزو و به تاریخ ۱۷ ذی حجه ۱۳۲۵ ه. - ق تا دیگران، لکننت، کاشه، مارولاز، لافون، دمرنی، پرنی، ... الی ۲۹ رجب ۱۳۳۸ ه. - ق آغاز می‌شود و سپس به مستشار دیگر فرانسوی دکتر مورل به نحوی وسیع‌تر می‌پردازد و اسنادی در زمینه امور مالی (پرداخت مقرری از سوی مجلس شورای ملی به خانواده مشارالیه) و ... را شامل می‌گردد. پس از اسناد اختلاف سیدرو کنسول فرانسه در بوشهر با حکمران منطقه جنوب، نوبت به سفارت ایران در پاریس و صمدخان ممتاز السلطنه می‌رسد که با حدود ۲۱ سال وزیر مختاری ایران در فرانسه طولانی‌ترین دوره سفارت ایران در فرانسه را به خود اختصاص داده است و موضوع اسناد. مسائل مالی نظیر ارسال پول و حقوق و مطالبات و معوقات می‌باشد.

موضوع اسناد فصل پنجم عمدتاً در زمینه‌های پرداخت اعانات مدارس فرانسوی نظیر الیانس، فرانکو پرسیان، دختران تارک دنیا و نیز اتباع فرانسوی می‌باشد. سرانجام فصل ششم یا فصل مختلط در دوازده قسمت شامل موضوعات گوناگون از جمله سرعت از مدارس آلیانس، خرید اسلحه، ورود وسایل پزشکی برای بیمارستان‌ها، درخواست سفارت فرانسه برای رفع کمبود نان، اجاره قصر حسام السلطنه توسط مسیو فویه و ... و اختلاف بلدیة اصفهان با آزاریست‌ها و ... کتاب حاضر را به پایان می‌رساند.